

I Spaniens månsken

Svenskt

Birger Sjöberg

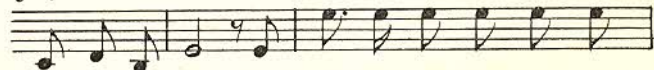
När mi-na tan-kan vil-ja bada i sö-derns

mån-sken fly de till Gra-na-da 'Då glömmen

jag min svenska la-da med torvtäckt tak invid

sin blå-a sjö Nu är just en av des-sa

nätter Ut-i min hand jag iv-rigt sät-ter ett

par små go-da kas-tan-jet-ter och vil-da

vi-sor vill jag kring mig strö.

1. När mina tankar vilja bada
i söderns månsken, fly de till Granada.
Då glömmet jag vår svenska lada
med torvtäckt tak invid sin blåa sjö.
Nu är just en av dessa nätter:
Uti min hand jag ivrigt sätter
ett par små goda kastanjetter,
och vilda visor vill jag kring mig strö.

2. Då sjunker staden ur mitt minne
och Rådmans plank med popplarna därinne.
Då glömmet jag vart streck med linne
ibland syrener på min svenska gård.
Caramba! Med min hand i sida
jag börjar som en orm mig vrida,
och svänger uti cirklar vida
mitt ben, som stramar i sin gyllne bård.

3. Och visan yr och flyr kring munnen,
som vattnet sprutar uti Lejonbrunnen.
Nu är min fosterjord försvunnen.
Jag rasar, raglar, glömsk av allt, som hänt.
Gitarrens klang blir mera yster,
och Spaniens dotter är min syster.
Varenda stund hon vill bli kysster
(betecknande för folkets temperament!)

4. Här gnata inga störda grannar!
Caramba! Vild och lycklig jag förbannar.

— — — — —

Då plötsligt jag i dansen stannar — — —
Bland mörka ögon — blå en blick mig rör.
Jag slutar som en orm mig vrida.
Jag tyckte att jag skönjde Frida,
och hennes ögon syntes lida
och säga: »Sådant väldigt liv du för!»

5. Då störtar mitt i yran glada
den gyllne brant; då slocknar mitt Granada. —
Jag åter ser vår svenska lada
i afton skum, då tyst är skogens liv.
Bland våta blomster gå vi sakta
att Sveriges måne ömt betrakta...
O, tro ej, jag vill den förakta —
fast Spaniens skiner mera intensiv!

Birger Sjöberg.

Ur »Fridas Bok», Bonniers förlag, med benäget tillstånd.